

8. Zpět k Bannersonovi

To, že měly naspěch, Nicole zjevně moc nezajímalo. Šla stálým, nepřiliš rychlým tempem a protože se držela Lary pevně za ruku, ani ta nemohla jít příliš rychle. Jak procházely ulicemi, najednou se ozval nějaký tichý zvuk. Byl slyšet od děvčátka a Laře chvíli trvalo, než jí došlo, co to je – kručelo jí v břiše. I když věděla, že mají naspěch, zaskočila do nejbližšího pekařství a koupila Nicole alespoň croissant. Ta ho ale pouze vzala do ruky (spíš jí ho tedy Lara dala přímo do dlaně) a držela. Lara si povzdychla a doufala, že až bude mít hlad ještě větší, nakonec ji napadne ho i sníst.

Za nějakou dobu, která Laře připadala jako věčnost, se konečně dostaly ke zdi ohraničující Bannersonův pozemek od okolí. Došly k místu, kde se Lara dostala do zahrady poprvé a s menšími obtížemi (Nicole se odmítala Lařiny ruky pustit třeba jen na okamžik) se dostaly do zahrady. V denním světle vypadala ještě větší než tenkrát v noci a také přehlednější. Ovšem i strážnější – jen zpoza keře, za kterým se skrývaly, mohly vidět hned šest ozbrojených mužů. Bylo to tu obvyklé? Nejspíš ne. Bannerson asi tušil, že by ho mohla Lara přijít znovu navštívit.

Nejbližší strážce stál asi patnáct metrů daleko a nebyl zrovna ostražitý, z nudy dělal patou dolíky do země. Lara na sebe nechtěla za žádných okolností upoutávat pozornost, což bylo to jediné, co muži zachránilo život. On o tom ale neměl ani tušení, stejně jako o tom, že kdyby se otočil za sebe, spatřil by dvě postavy, jedna držíc v náručí tu druhou, jak přebíhají za nejbližší keř.

“No teda, jsi těžší, než vypadáš,” zašeptala Lara když postavila Nicole v úkrytu na zem. Vzhledem k rychlosti dívčiny chůze jí nezbylo nic jiného než ji takto pokaždé vzít do náručí a přeběhnout o kus dál, když se nikdo nedíval. Měla to štěstí, že stážci už tam nejspíš stáli od časného rána, a tak byli unavení a zrudnutí. I tak jim ale trvalo bezmála půl hodiny, než se dostaly tak daleko, aby viděly na soukromé letadlo, připravované k odletu. Do nákladového prostoru nosilo několik lidí velké bedny. Lara se podívala, co v nich může být, ale hned vyhnala myšlenku z hlavy a soustředila se na to, co se právě chystala udělat, totiž dostat se do letadla bez povšimnutí... a co víc – s Nicole. S tou bude asi největší problém.

Sledovala nakládání beden a řekla si, že už jich tam bude určitě dost, aby se za ně mohla dobře schovat, až se tam dostane. Porozhlédla se po okolí, vzala Nicole do náruče a dostala se ještě o něco blíž. Už nebyly od letadla ani třicet metrů.

Jak se ale dostat blíž? Tihle muži už by si jí určitě všimli. Přemýšlením až vraštila čelo a pohrávala si volnou rukou s kamenem, který ležel na zemi. A pak upoutal její pozornost jeden z lidí, nosících bedny. Nebyl zjevně tak silný jako ostatní, trochu se kymácel a bylo jasně vidět, že je na něj bedna moc těžká.

Lara nezaváhala ani na chvíli a hodila mu kámen pod nohy. Sice nebyl nijak velký, ale stačil na to, aby muži porušil už tak křehkou stabilitu. Pár vteřin se snažil nabýt ji zpět, ale bylo to nad jeho síly. Upustil svůj náklad, dřevěné víko odpadlo a na zem se vysypaly svazky dynamitu. Muži kolem něj mu začali nadávat a sbírat výbušniny ze země. Lara využila zmatku a přeběhla za bedny vedle letadla, které byly připraveny k naložení. Od dveří do nákladového prostoru ji už dělilo necelých pět metrů.

Nyní si ale musela dát větší pozor, aby ji někdo nezahlédl. Už to vypadalo, že muži se uklidní pustí se zpět do práce, když jeden řekl tomu, co měl nehodu na svědomí, něco zjevně velmi neslušného, protože ten se na něj vrhl a začali se rvát. Lara se podívala, že z toho dělají takové pozdvížení, ale protože muži byli zcela zaměstnáni odtrháváním těch dvou od sebe, rychle se dostala až k letadlu a vylezla i s Nicole k poskládaným bednám. Schovaly se až dozadu a Lara potom opatrně vyhlédla ven. Moc tam přes bedny neviděla, ale slyšela rozčilené mužské hlasy a křik a měla dojem, že i kdyby vyšla znovu ven a pozorovala tu podívanou, ani by si jí nevšimli. Pousmála se – to by mohlo být zajímavé. Ovšem ani ji nenapadlo to udělat doopravdy, nebyla přece blázen.

Lara a Nicole tam seděly ještě nějakou dobu, když zaslechly Bannersonův hlas. Bohužel nebylo poznat, co říká, ale když domluvil, někdo zavřel nákladové dveře a pouhých několik minut nato se ozval zvuk motoru. Odstartovali.